

COI0X01W7C5Q

Česká obchodní inspekce
Inspektorát Olomoucký a Moravskoslezský se sídlem v Ostravě
Provozní 1, 722 00 Ostrava - Třebovice, tel.: 596 964 675

Č.j.: ČOI 112215/24/3100/Vit
Sp.zn.: ČOI 32953/24/3100
SEČ: 31/0422/24

V Ostravě dne: 10. 9. 2024

ROZHODNUTÍ

Česká obchodní inspekce, inspektorát Olomoucký a Moravskoslezský se sídlem v Ostravě, jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 7 odst. 2 písm. b) zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pohonných hmotách“) a místně příslušný správní orgán podle ust. § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v rozhodném znění (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich“), v řízení zahájeném podle ust. § 78 odst. 1 a 3 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich rozhodla v souladu s ust. § 93 tohoto zákona ve spojení s § 67 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v rozhodném znění (dále jen „správní řád“) **takto:**

obviněná: **SILMET Plus, s.r.o.**
sídlo: **Na Flusárně 168, Příbram III, 26101 Příbram**
IČO: **26210967**

- I.** Obviněná, společnost SILMET Plus, s.r.o., sídlem Na Flusárně 168, 261 01 Příbram, IČO: 26210967, se uznává vinnou z porušení právní povinnosti dle ust. § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, které se dopustila tím, že dne 10. 3. 2024 ve své provozovně ČS Litovel, Uničovská 20, 784 01 Litovel, prodávala pohonné hmoty, které nesplňovaly požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštěními právními předpisy a českými technickými normami, neboť jak vyplývá ze zkušebního protokolu č. 02066 vystaveného dne 12. 3. 2024 Zkušební laboratoří č. 1152.1 akreditovanou Českým institutem pro akreditaci o. p. s. podle ČSN EN ISO/IEC 17025:2018, na adrese U Trati 42, 100 00 Praha 10 – Strašnice, patřící společnosti SGS Czech Republic, s.r.o., se sídlem K Hájům 1233/2, Stodůlky, 155 00 Praha 5, IČO 48589241 (dále také jako „Zkušební laboratoř“), a z inspekční zprávy č. 577/2024, vystavené dne 13. 3. 2024 Zkušební laboratoří, kontrolovaný vzorek pohonné hmoty – **BA 95**

Super E10, číslo vzorku 040/31/24/V, nesplnil požadavky stanovené zvláštními předpisy, když v toleranci naměřených hodnot nevyhovoval limitním hodnotám ČSN EN 228+A1/Z2:2024 – E10 v ukazateli jakosti:

- destilační zkouška – odpařené množství při 100 °C, jehož hodnota byla naměřena 44,0 % V/V, přičemž minimální povolená hodnota při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259-1, 2 činí 44,5 % V/V,
- destilační zkouška – konec destilace, jehož hodnota byla naměřena 317,5 °C, přičemž maximální povolená hodnota při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259-1, 2 činí 214,0 °C,
- OČ MM (oktanové číslo motorovou metodou) po korekci, jehož hodnota byla naměřena 81,3 mg/l, přičemž minimální povolená hodnota při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259-1, 2 činí 84,5 mg/l,
- OČ VM (oktanové číslo výzkumnou metodou) po korekci, jehož hodnota byla naměřena 87,5 mg/l, přičemž minimální povolená hodnota při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259-1, 2 činí 94,6 mg/l,

Obviněná tak naplnila skutkovou podstatu **přestupku dle ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách.**

II. Za spáchání výše uvedeného přestupku se obviněné

ukládá

podle ust. § 8 odst. 3 písm. b) zákona o pohonných hmotách a ust. § 46 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich,

pokuta

ve výši 30.000 Kč (slovy: třicet tisíc korun českých),

III. Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve spojení s ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se ukládá obviněnému **povinnost uhradit náklady řízení** paušální částkou ve výši **2.500,- Kč** (slovy: dva tisíce pět set korun českých).

Uloženou pokutu je obviněný povinen zaplatit na účet České obchodní inspekce vedený u ČNB, Praha 1, č. ú. 3754-829011/0710, variabilní symbol 1104223124, konstantní symbol 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní složenkou), **a to ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.**

Paušální částku nákladů řízení je účastník řízení povinen uhradit ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České obchodní inspekce u ČNB v Praze 1, č. účtu: **19-829011/0710**, VS: 1104223124, KS: **0378** (převodním příkazem)/ **0379** (složenkou).

Odůvodnění

Zhodnocení skutkového stavu

Kontrolou provedenou inspektory České obchodní inspekce, inspektorátu Olomouckého a Moravskoslezského se sídlem v Ostravě, v období od 10. 3. 2024 do dne 22. 4. 2024 v provozovně ČS Litovel, Uničovská 20, 784 01 Litovel, společnosti SILMET Plus, s.r.o., sídlem Na Flusárně 168, 261 01 Příbram, IČO: 26210967, a dále na pracovišti Inspektorátu Olomouckého a Moravskoslezského České obchodní inspekce, Na Šibeníku 1179/5, 779 00 Olomouc, bylo zjištěno podezření z porušení právních povinností uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí.

Co do skutkového stavu, ze správního spisu vyplývá, že obviněná dne 10. 3. 2024 ve své provozovně ČS Litovel, Uničovská 20, 784 01 Litovel, vydala pohonné hmoty, které nesplňují požadavky na pohonné hmoty podle ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, tj. požadavky na její jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami, neboť jak vyplývá ze zkušební protokolu č. 02066 vystaveného dne 12. 3. 2024 Zkušební laboratoří č. 1152.1 akreditovanou Českým institutem pro akreditaci o. p. s. podle ČSN EN ISO/IEC 17025:2018, na adrese U Trati 42, 100 00 Praha 10 – Strašnice, patřící společnosti SGS Czech Republic, s.r.o., se sídlem K Hájkům 1233/2, Stodůlky, 155 00 Praha 5, IČO 48589241 a z inspekční zprávy č. 577/2024, vystavené dne 13. 3. 2024 Zkušební laboratoří, kontrolovaný vzorek pohonné hmoty – **BA 95 Super E10**, číslo vzorku 040/31/24/V, nesplnil požadavky stanovené zvláštními předpisy, když v toleranci naměřených hodnot nevyhovoval limitním hodnotám ČSN EN 228+A1/Z2:2024 – E10 v ukazateli jakosti:

- destilační zkouška – odpařené množství při 100 °C, jehož hodnota byla naměřena 44,0 % V/V, přičemž minimální povolená hodnota při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259-1, 2 činí 44,5 % V/V,
- destilační zkouška – konec destilace, jehož hodnota byla naměřena 317,5 °C, přičemž maximální povolená hodnota při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259-1, 2 činí 214,0 °C,
- OČ MM (oktanové číslo motorovou metodou) po korekci, jehož hodnota byla naměřena 81,3 mg/l, přičemž minimální povolená hodnota při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259-1, 2 činí 84,5 mg/l,
- OČ VM (oktanové číslo výzkumnou metodou) po korekci, jehož hodnota byla naměřena 87,5 mg/l, přičemž minimální povolená hodnota při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259-1, 2 činí 94,6 mg/l.

Tím, že obviněná vydala pohonné hmoty, která nesplňují požadavky na pohonné hmoty podle ustanovení § 3 odst. 1 zákona o pohonných hmotách, tj. požadavky na její jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami, naplnila skutkovou podstatu přestupku dle ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona o pohonných hmotách.

Podle ust. § 3 odst. 1) zákona o pohonných hmotách: „*Pohonné hmoty, s výjimkou elektřiny, lze prodávat nebo vydávat, pouze pokud splňují požadavky na jejich jakost a složení stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami*“.

Ust. § 8 odst. 1 písm. a) ZoPH: „*Přestupku se dopustí ten, kdo prodá nebo vydá pohonnou hmotu, s výjimkou elektřiny, která nesplňuje požadavky na pohonné hmoty podle § 3 odst. 1*“.

O provedené kontrole byl inspektory sepsán Protokol o kontrole dne 3. 4. 2024, id. kód: 312404030605801. Obviněná jako kontrolovaná osoba byla s jeho obsahem seznámena dne 5. 4. 2024 doručením stejnopisu prostřednictvím datové schránky. Současně v Protokolu o kontrole byla obviněná jako kontrolovaná osoba poučena o svém právu podat písemné a zdůvodněné námitky, a to ve lhůtě patnácti dnů ode dne seznámení s protokolem. Této možnosti kontrolovaná osoba nevyužila.

Následně správní orgán v souladu se zásadou efektivnosti řízení vydal dne 29. 7. 2024 dle ust. § 90 odst. 1 zákona o přestupcích ve spojení s ust. § 150 odst. 1 a 2 správního řádu rozhodnutí ve formě příkazu (č. j. ČOI 93499/24/3100/Vit), neboť dospěl k závěru, že je ukládána povinnost v řízení z moci úřední, že skutkové zjištění je dostatečné a skutečný stav věci byl spolehlivě zjištěn. Podkladem pro vydání příkazu byl protokol o kontrole, pořízený v souladu s právními předpisy a o jehož obsahu neměl správní orgán pochybnosti. Předmětný příkaz byl obviněné doručen dne 31. 7. 2024. Tímto dnem bylo zahájeno správní řízení v uvedené věci. Proti vydanému příkazu podala obviněná prostřednictvím zplnomocněného právního zástupce v zákonné osmidenní lhůtě podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu písemný odpor. Doručením odporu v zákonem stanovené lhůtě správnímu orgánu dne 8. 8. 2024, prostřednictvím datové schránky v souladu s ust. § 18 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, byl příkaz zrušen a řízení pokračuje.

Právní zástupce společnosti v podaném odporu v části III. uvedl, že *„nezpochybňuje výsledky kontrolovaných vzorků/měření, jak je vyčteno v napadeném příkaze. Stejně tak se společnost nikterak nebrání přijmout potenciální důsledky svého pochybení“*.

Nicméně dále uvádí, že *„pokuta ve vyměřené výši je vůči společnosti s ohledem na ust. § 37 zákona o přestupcích nepřiměřená, tj. neproporcionální“*.

Dále z podaného odporu vyplývá, že *„výše uložené pokuty je způsobilá mít pro společnost značné ekonomické důsledky; pro malou nebo střední společnost, jako je SILMET Plus s.r.o., může pokuta ve výši 30.000 Kč představovat významné finanční zatížení. Společenská škodlivost daného protiprávního jednání není z jejího pohledu natolik vysoká, aby bylo možné za něj uložit pokutu v takové výši. Společenská škodlivost je klíčovým kritériem pro naplnění skutkové podstaty přestupku a měla by být rádně zohledněna při rozhodování o výši sankce“*.

Právní zástupce má rovněž za to, že *„skutečnost, že se jedná o první pochybení obviněné nebyla dostatečně zohledněna při stanovení výše pokuty, ba při samotném určení druhu správního trestu“*.

K argumentům vzneseným právním zástupcem společnosti, správní orgán uvádí, že uložená pokuta je plně v souladu se zákonem a svojí výší odpovídá zásadě přiměřenosti používané ve správním řízení.

Vyměřenou pokutu nelze vzhledem k nejvyššímu možnému zákonnému rozpětí považovat za nepřiměřeně vysokou, a to i s ohledem na ustálenou judikaturu správních soudů – viz rozhodnutí NSS č. j. 1 Afs 50/2005: *„již rozpětí zákonné sazby vypovídá o typové závažnosti protiprávního jednání, za něž je sankce ukládána, a výši pokuty je tak třeba posuzovat i ve vztahu k tomuto rozpětí, resp. k horní hranici zákonné sazby.“*

Uložená pokuta ve výši 30 000 Kč se sice podle obviněné společnosti může jevit jako částka vysoká, nicméně s ohledem na skutečnost, že se jedná o 0,6 % zákonné sazby, nelze v této věci dovodit splnění zákonných podmínek pro moderaci trestu. Ta přichází v úvahu jen tehdy, je-li uložená pokuta zjevně nepřiměřená. Při úvaze o tom, zda se v konkrétním případě jedná o sankci zjevně nepřiměřenou, je nutno přihlídnout ke všem okolnostem dané věci. Kromě povahy

jednání, za něž je pokuta ukládána, nelze tedy nepřihlédnout také k zákonem stanovené horní hranici výše pokuty, kterou je vyjádřena též závažnost protiprávního jednání.

Aby pokuta naplnila svůj účel z hlediska individuální i generální prevence, musí být citelným zásahem do majetkové sféry obviněné. Odpovídající intenzita majetkové újmy závisí na řadě faktorů, v první řadě však na závažnosti spáchaného přestupku. Ta v sobě vždy zahrnuje jak typovou závažnost, kterou zákonodárce vyjádřil již rozpětím zákonné sazby pro uložení pokuty, tak individuální závažnost protiprávního jednání v konkrétním případě.

Co se týče typové závažnosti, zákonodárce stanovil za prodej pohonných hmot, které nesplňují požadavky na jejich jakost a složení (stanovené prováděcím právním předpisem, zvláštními právními předpisy a českými technickými normami) relativně vysokou horní hranici pokuty, kdy za protiprávní jednání může být uložena pokuta až do výše 5 000 000 Kč, neboť tento přestupek představuje závažný útok proti zákonem chráněnému zájmu.

Co se týká individuální závažnosti protiprávního jednání v projednávaném případě, obviněná společnost prodala pohonnou hmotu (BA 95 Super E10, číslo vzorku 040/31/24/V), která nesplnila požadavky stanovené zvláštními předpisy, když v toleranci naměřených hodnot nevyhovovala limitním hodnotám ČSN EN 228+A1/Z2:2024 – E10 v ukazateli jakosti:

- destilační zkouška – odpařené množství při 100 °C, jehož hodnota byla naměřena 44,0 % V/V, přičemž minimální povolená hodnota při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259-1, 2 činí 44,5 % V/V,
- destilační zkouška – konec destilace, jehož hodnota byla naměřena 317,5 °C, přičemž maximální povolená hodnota při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259-1, 2 činí 214,0 °C,
- OČ MM (oktanové číslo motorovou metodou) po korekci, jehož hodnota byla naměřena 81,3 mg/l, přičemž minimální povolená hodnota při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259-1, 2 činí 84,5 mg/l,
- OČ VM (oktanové číslo výzkumnou metodou) po korekci, jehož hodnota byla naměřena 87,5 mg/l, přičemž minimální povolená hodnota při zahrnutí nejistoty měření dle ČSN EN ISO 4259-1, 2 činí 94,6 mg/l.

Oktanová čísla přitom vyjadřují odolnost benzínu proti klepání při spalování v zážehovém motoru. Při nižším oktanovém čísle dochází ke zhoršenému spalování, riziku tvorby úsad, snížení výkonu a zvýšení potřeby paliva včetně rizika poškození systému úpravy složení výfukových plynů. Nižší oktanová čísla ovlivňují negativně výkon motoru, akceleraci a spotřebu paliva. Vysoký konec destilace způsobený kontaminací vysoko vroucími složkami znamená zvýšení spotřeby paliva, snížení těkavosti a zhoršení startovatelnosti při nižších teplotách. Konec destilace nad 240 °C může navíc způsobit i naředění olejové náplně a tím snížení mazací schopnosti a zvýšení úsad.

Vzhledem k výše uvedeným následkům protiprávního jednání, nelze v žádném případě souhlasit s tvrzením obviněné, že společenská škodlivost protiprávního jednání není vysoká, a že lze uložit jinou sankci než peněžitý trest.

Dle názoru správního orgánu je škodlivost prokázaného jednání natolik vysoká, že pokuta je jediná možná sankce, která může být za toto protiprávní jednání uložena. Je nezbytné zdůraznit, že používaná paliva významně ovlivňují funkci motoru a dobu jeho životnosti. Předpokladem pro dosažení optimálního výkonu motoru a doby jeho životnosti je dodržování předepsané kvality používaných paliv.

Co se týče namítané výše pokuty, správní orgán k tomuto uvádí, že v případě ukládání pokut je povinen vyhodnotit pouze to, zda uložená pokuta bude mít pro pachatele likvidační charakter či nikoliv. Z plenárního nálezu Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 3/02 vyplývá, že: „(...) ne každé odnětí majetku na základě pokut, příp. poplatků a daní zakládá zásah do vlastnických práv, nýbrž jen takové, jež majetkové poměry zásadně mění, tj. tak, že mění celkovou majetkovou pozici „zmařením samé podstaty majetku“. V případě podnikajících osob je vyloučen zásah, v jehož důsledku by byla „zničena majetková základna pro další majetkovou činnost“. Nepřípustné jsou tudíž podle Ústavního soudu takové pokuty, jež mají „likvidační charakter“, čímž Ústavní soud rozumí i takové případy, v nichž pokuta naprosto přesáhne možné výnosy z podnikání, že se podnikatelská činnost stává bezúčelnou (tj. směřující pouze k úhradě uložené pokuty po značné časové období.“ V usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, čj. 1 As 9/2008 se dále uvádí: „Likvidační pokutou přitom rozšířený senát rozumí sankci, která je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty, a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží.“

V případě právnických osob, což je ostatně i tento případ, je situace poněkud odlišná, neboť se jedná o osoby konstruované na základě právní fikce. Osobní a majetkové poměry zde proto mají poněkud odlišný význam než u fyzických osob. U právnických osob se přihlíží k tomu, jaké účinky a důsledky bude mít uložený trest pro budoucí činnost právnické osoby, jakož i k důsledkům, které může mít uložení trestu na třetí osoby.

Ve snaze, aby uložená pokuta byla přiměřená a spravedlivá a zároveň, a aby neměla pro obviněnou společnost likvidační charakter, správní orgán zjišťoval majetkové poměry obviněné. Krom skutečností uvedených v odůvodnění shora vycházel správní orgán ze skutečnosti, že obviněná je právnickou osobou, jejíž hlavní činnost spočívá v podnikání a generování zisku. Z údajů v insolvenčním rejstříku nevyplývá, že by obviněná byla v úpadku (ověřeno na www.justice.cz) či že by bylo proti ní vedeno insolvenční řízení (ověřeno na www.isir.justice.cz), a proto má správní orgán za to, že obviněná není v druhotné platební neschopnosti a je schopna své finanční závazky řádně a včas plnit. Podle odhadu správního orgánu majetkové poměry obviněné nebudou nijak tíživé a uložená pokuta je přiměřená jejím majetkovým poměrům. Správní orgán je navíc toho názoru, že uvedený peněžní postih není natolik velký, aby nějak zásadně ovlivnil finanční situaci obviněné společnosti.

Správní orgán musí rovněž poukázat na rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 10 Ca 250/2003 (na který je v souvislosti s citelností sankce odkazováno v několika rozhodnutích Nejvyššího správního soudu), který konstatuje, že sankce uložená ve správním řízení musí být znatelná v majetkové sféře delikventa, tedy být pro něho nikoli zanedbatelná, a tak nutně musí v sobě obsahovat i represivní složku; v opačném případě by totiž postih postrádal smysl.

Co se týče argumentu právního zástupce společnosti, že se jedná o první pochybení obviněné, správní orgán k tomuto uvádí, že uvedená skutečnost byla i ve zrušeném příkazu vyhodnocena jako polehčující okolnost, mající vliv na výši uloženého správního trestu. Kdyby k této okolnosti správní orgán nepřihlédl, byla by pokuta stanovena v mnohem vyšší částce.

V bodech IV., V. a VI. podaného odporu právní zástupce společnosti uvádí v podstatě totožné argumenty:

V bodě IV.: „zákon o přestupcích v ust. § 35 stanoví, že za přestupek lze uložit správní trest napomenutí, pokuty, zákazu činnosti, propadnutí věci nebo náhradní hodnoty, zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

S ohledem na bezproblémovost společnosti, kterou si správní orgán v rámci své úřední činnosti sám před vyměřením pokuty ověřil, se společnost domnívá, že pro společnost spáchaný delikt lze aplikovat i jiná ustanovení zákona o přestupcích týkající se správních trestů, nežli pouze trestu pokuty.

Ust. § 43 odst. 2 zákona o přestupcích stanoví, že od uložení správního trestu lze též upustit, jestliže vzhledem k závažnosti přestupku, okolnostem jeho spáchaní a osobě pachatele lze důvodně očekávat, že již samotné projednání věci před správním orgánem postačí k jeho nápravě.

Vyřešení přestupkového řízení formou uložení napomenutí, nebo přímo upuštění od správního trestu by společnost s ohledem na vše výše uvedené uvítala, kdy touto cestou správní orgán žádá o znovuzhodnocení celé situace a všech okolností“.

V bodě V. uvádí: „Společnost se domnívá, že v jejím konkrétním případě, s přihlédnutím k bezproblémové činnosti a uznání pochybení, tj. projevu sebereflexe, by bylo z pohledu společnosti účelné přehodnotit veškeré okolnosti daného případu, vč. výše společenské škodlivosti daného přestupkového jednání společnosti, a eventuálně sáhnout po jiných nástrojích, které správnímu orgánu zákon nabízí. Společnost pro úplnost uvádí, že již pouhé řešení jejího přestupkového jednání pro ni znamenalo v jejím provozu mnohá administrativní řešení a komplikace, řízení před přestupkovým správním orgánem je pro ni samo o sobě „novum“, resp. nikoli běžná záležitost, kdy již pouhé projednání jejího přestupkového jednání zcela nepochybně povede k nápravě chyby, které si je společnost zcela vědoma. Vyřešení přestupkového řízení formou uložení napomenutí, nebo přímo upuštění od správního trestu by společnost s ohledem na vše výše uvedené uvítala, kdy touto cestou správní orgán žádá o znovuzhodnocení celé situace a všech okolností“.

A v bodě VI.: „společnost navrhuje, aby správní orgán dle svého uvážení rozhodl tak, že buď:

- 1) výši uložené pokuty poníží, nebo
- 2) uloží za spáchaný přestupek správní trest napomenutí, nebo
- 3) upustí od uložení správního trestu, nebo
- 4) uloží za spáchaný přestupek správní trest napomenutí spolu s významně poníženou výší uložené pokuty“.

Správní orgán konstatuje, že ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uvádí liberační důvody, na jejichž základě lze právnickou osobu odpovědnosti za přestupek zprostit: „Právnická osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila.“ V průběhu řízení nevyplývalo, že by obviněná takovéto úsilí, ve snaze zabránit uvedenému přestupku, vynaložila. Odpovědnost obviněné za uvedený přestupek proto nemohla zaniknout.

Platná právní úprava postihu porušování právních povinností stanovených zákonem č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách je založena na objektivní odpovědnosti za přestupek. K vyvození odpovědnosti postačuje samotný fakt porušení nebo nesplnění povinností stanovených zákonem nebo uložených na jejich základě. Jak vyplývá ze správního spisu, v posuzované věci bylo na základě laboratorních testů zjištěno, že pohonné hmoty prodávané účastníkem řízení překračovaly přípustné hodnoty stanovené zvláštním právním předpisem a konkretizované příslušnou technickou normou, a to rovnou ve čtyřech ukazatelích jakosti.

Argumenty vznesené v bodě IV., V. a VI. podaného odporu byly dle názoru správního orgánu řádně vypořádány v předchozí části tohoto rozhodnutí (zejména na straně 4, 5 a 6). Vzhledem

k následkům protiprávního jednání nelze uložit jinou sankci než pokutu, neboť dle úvahy správního orgánu by se sankce nepřiměřeně mírná mýjela svým účelem.

Druh a výměra trestu:

Správní orgán po zhodnocení všech podkladových materiálů s přihlédnutím k rozsahu zjištění rozhodl tak, jak je uvedeno shora. Při rozhodování o výši pokuty správní orgán ve smyslu ust. § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, přihlédl zejména k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem.

Závažnost přestupku správní orgán vyjádřil ve výši uložené pokuty, ve které se odráží kritéria, jež hodnotil. Způsob spáchání přestupku, kterého se obviněný dopustil, považuje správní orgán za obvyklý vzhledem k druhu přestupku, a proto jej nevyhodnotil ani jako polehčující, ani jako přitěžující okolnost. Není rozhodné, zda k porušení došlo v důsledku opomenutí, nedbalostním jednáním, či úmyslně. Z tohoto důvodu nebyly shledány přitěžující ani polehčující okolnosti. Pokud jde o následky zjištěného přestupku, správní orgán je spatřuje v tom, že jsou do prodeje uvedeny pohonné hmoty nesplňující zákonné požadavky. Oktanová čísla vyjadřují odolnost benzínu proti klepání při spalování v zážehovém motoru. Při nižším oktanovém čísle dochází ke zhoršenému spalování, riziku tvorby úsad, snížení výkonu a zvýšení potřeby paliva včetně rizika poškození systému úpravy složení výfukových plynů. Vysoký konec destilace způsobený kontaminací vysoko vroucími složkami znamená zvýšení spotřeby paliva, snížení těkavosti a zhoršení startovatelnosti při nižších teplotách. Konec destilace nad 240 °C může navíc způsobit i naředění olejové náplně a tím snížení mazací schopnosti a zvýšení úsad. Vliv uvedených odchylek na motor vozidla a spotřebu paliva není malý. Správní orgán k uvedeným skutečnostem přihlédl spíše jako k přitěžujícím okolnostem majícím vliv na výši uloženého správního trestu.

Konečně pokud jde o další okolnosti případu, správní orgán jako k polehčující okolnosti přihlédl ke skutečnosti, že se u účastníka řízení ve sledovaném období uplynulých tří let jedná o první zjištěné porušení zákona o pohonných hmotách.

Správní orgán se zabýval veškerými kritérii pro daný případ a zbývající zákonem o přestupcích stanovená kritéria nejsou v daném případě relevantní, a na výši uložené pokuty proto nemají vliv.

Pokuta je uložena při dolní hranici zákonného rozpětí (*podle ust. § 8 odst. 3 písm. b) zákona o pohonných hmotách, kdy lze za uvedený přestupek uložit pokutu do výše 5 000 000 Kč*) zejména s ohledem na dosavadní bezúhonnost obviněné společnosti. Dle uvážení správního orgánu je pokuta plně v souladu se zákonem, nese v sobě zejména nezbytný preventivní prvek a svojí výší odpovídá zásadě přiměřenosti správního řízení.

Vycházejí ze všech výše uvedených úvah se sankce jeví správnímu orgánu jako plně v souladu se zákonem a nemá likvidační charakter.

Správní orgán informuje účastníka řízení o možnosti požádat o povolení úhrady pokuty ve splátkách, žádost je po nabytí právní moci třeba adresovat zdejšímu inspektorátu. Při rozhodování bude zvažováno, zda účastník splnil zákonné podmínky pro povolení splátek (ust. § 156 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, v platném znění). Žádost proto musí být řádně odůvodněna a doložena důkazy. Žádost je podle ust. § 2 odst. 1 zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, v platném znění, ve spojení s ust. bodu 1 písm. d) položky 1 sazebníku,

jenž je přílohou tohoto zákona, zpoplatněna částkou 400,- Kč, kterou lze uhradit kolkovou známku zaslanou samostatně, nebo spolu s žádostí o povolení zaplacení pokut ve splátkách, nebo je možné ji uhradit bezhotovostně, případně hotově na zdejším inspektorátu. Zároveň správní orgán upozorňuje, že na povolení splátek není právní nárok. Správní orgán zdůrazňuje, že možnost požádat o povolení úhrady pokuty ve splátkách přichází v úvahu až po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Povinnost uložit účastníkovi řízení, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, nahradit náklady řízení paušální částkou je stanovena ust. § 79 odst. 5 správního řádu. V tomto řízení je tato zákonná podmínka bezpochyby splněna. Výše paušální částky nákladů řízení činí 2.500,- Kč v souladu s ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení. Na základě skutečností uvedených shora bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí se lze do 15 dnů ode dne jeho doručení odvolat k Ústřednímu inspektorátu České obchodní inspekce prostřednictvím inspektorátu Olomouckého a Moravskoslezského se sídlem v Ostravě. Tato lhůta se počítá ve smyslu ust. § 40 odst. 1 správního řádu ode dne následujícího po jeho doručení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřijatelné. Nebude-li odvolání podáno v této lhůtě a nebude-li pokuta spolu s paušální částkou nákladů řízení zaplacena do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci, budou vymáhány příslušným exekučním orgánem.

Mgr. Gabriela Fialová
ředitelka inspektorátu
podepsána elektronicky